

Spoluvytvářeli a na tvorbě nahrávky se podíleli žáci **ZŠ KŘESOMYSLOVA**:

Martin Černecký, Antonín Baďura, Emma Kavanová, Jakub Kysela, Richard Kollár, Vít Rousek, Antonín Veselý, František Veselý, Tomáš Vorlíček; odborné vedení: *Andrea Konderlová, Jakub Horálek*

Název reportáže: „Teta z Křesomyslovky“

Komentář 1: Emma

Tým zapojený do projektu Příběhy našich sousedů ze Základní školy Křesomyslovky požádal paní Milenu Jirušovou, aby se podělila o své vzpomínky. Ve své paměti se vrátila do doby, která se nám zdá hodně vzdálená, ale kterou je třeba si nadálek připomínat. Narodila se roku 1948, těsně před nástupem komunismu v Československu.

Sekvence 1: 0:11:06–0:11:28

22 s

„No, v té době byla mateřská dovolená jenom šest neděl a pak se muselo nastoupit do práce, a jelikož moje máma nechtěla nastoupit, mně bylo šest neděl akorát pětadvacátýho února čtyřicet osm, tak měla ve svých kádrových materiálech napsáno: ‘Proč rozvázala pracovní poměr k Vítěznému únoru čtyřicet osm?’“

Komentář 2: Ríša

Paní Jirušová vyrůstá v Nuslích, kde navštěvuje základní školu v Boleslavově ulici. Její oblíbené předměty jsou matematika, tělocvik a dějepis...

Sekvence 2: 0:03.08–0:03.27

19

„Měli jsme výborného pana učitele, Jiřího Veselého, kterej vzhledem k tomu, že nebyl ve straně, tak nemohl učit na střední škole, tak učil na základce. A ten nám vlastně říkal po právu, jak byly dějiny, jo... Protože jsme měli dějepisnej kroužek a napsal, že jedeme do Zákolan, a místo toho jsme jeli do Lán.“

Komentář 3: Vítek

 V šedesátých letech si paní Jirušová a její spolužáci vybírají střední školu. O přijetí tehdy rozhoduje i třídní původ. Píší se kádrové posudky.

Sekvence 2: 0:05:38 – 0:05:58

20

„Ale naštěstí jsem se dostala na školu, ale jinak to jinde bylo horší, protože na tu školu, na kterou člověk chtěl, se nedostal..., protože můj děda měl dílnu elektrotechnickou a pak měl potraviny, kde zaměstnával svojí manželku a mojí mámu a jejího bráchu, ale byl živnostník, takže to nebyl dobrý původ.“

Komentář 4: Ríša

 Paní Jirušová studuje střední gastronomickou školu. Po maturitě pracuje v restauraci v Riegerových sadech. Píše se 21. srpen 1968. Tehdy se jí přihodí nezapomenutelný zážitek...

Sekvence 4: 0:14:03–0:14:34

31

„No, ten den probíhal úplně normálně, vstávali jsme ráno, já jsem chodila od sedmi hodin, od šesti hodin do toho Rígráku. Takže jsem jela ráno v 5 hodin tramvají na Výtoň a tam tady (?), protože to nejezdilo, nijak to, a bylo takový to dunění všeho a todle a říkám si: ‚Co se děje?‘ No, a teprve v Rígráku jsme se dozvěděli, co se stalo...No, takže jsme tou Vinohradskou třídou pak jsem potom šla domu, že jo, přes ty Vinohrady a tak dále, no, a nejhorší bylo, když tady nahoře na pláni stály tanky...“

Komentář 5: Tonda

 V období normalizace paní Jirušová začíná pracovat v Základní škole Křesomyslova v Nuslích neboli, jak se tehdy říkalo, „Hanusovce“. Působí jako vedoucí školní jídelny, později si ji žáci školy pamatují jako paní ve vrátnici, které s důvěrou říkají: „Teto.“

Sekvence 5: **0:10:08–0:10:44**

36

„No, nebyl nikdo ve straně; když se ptali manžela, aby vstoupil do strany, tak řekl, že by nemoh jít tchánovi na hřbitov... A já jsem tady díky tomu, že tady pan učitel, ředitel Vitha byl rozumnej člověk, tak mně říkal: ‚Hele, něco musíme někam todle,‘ tak jsem začla dávat krev, tím jsem se stala čestným dárcem krve; takže, abych neměla jenom tělovýchovu, tak aspoň tu krev a tím jsem se zbavila toho, že jsem nemusela vstupovat do strany.“

Komentář 6: **Tonda**

Nastává rok 1989 a paní Jirušová prožívá sametovou revoluci...

Sekvence 6: **0:16:05–0:16:26**

21

„A vlastně v té době byl syn na gymnáziu ve Štěpánský a my jsme měli třídní schůzku, takže měli výbornou paní učitelku, tak ta říkala: ‚Já se jenom vo ně bojím, protože oni o přestávce jdou na Václavský náměstí, což jako bylo samozřejmý, no... A my jsme z té třídní schůzky šli taky.“

Komentář 7: **Emma**

S velkou zvědavostí jsme se zeptali paní Jirušové, co pro ni znamená demokracie.

Sekvence 7: **0:07:54–0:07:57**

03

„Demokracie není jenom to, co chci, ale taky musím pro to něco dělat...“

Předpokládaný čistý čas výpovědi pamětníka: 02:32

Předpokládaný čas komentářů: 01:20

Celkový čas: cca 03:50, max. 04:00

Název skladby: Dojemná (podmalování slova)